

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ربنا جلال
محمد بن عبد الله
وعلى موسى عليه
السلام

© Revak Kitabevi, 2020

Tüm hakları Revak Kitabevi'ne aittir.

Sertifika No: 45588

Revak Kitabevi: 49

Âl-i Beyt Serisi: 8

Peygamber'in Ataları

Hz. Hâşim & Hz. Abdülmuttalib & Hz. Abdullah & Hz. Ebû Tâlib

Ali Asgar Yûnisiyân

Mütercim: Muhammed Mehdi Çağlayan

ISBN: 978-605-7722-01-0

1. Baskı: Mart, 2020

Sayfa Düzeni: Revak Kitabevi

Kapak Tasarımı: Togay Kazım Ataç

Baskı & Cilt: Step Ajans Matbaacılık Ltd. Şti.

Göztepe Mah. Bosna Cd. No:11

Mahmutbey-Bağcılar, İstanbul

Tel: 0212 446 88 46 E-mail: stepajans@stepajans.com

Matbaa Sertifika No: 45522

Besmele: “*Bismillâhirrahmânirrahîm*”

Seri Levhası: “*Rabbünâ Allâh celle celâluhu*

ve Muhammed nebiyyünâ sallallâhu aleyhi ve âlihi ve sellem

ve Aliyyün Mevlânâ aleyhi ve âlihi's-selâm”

<http://www.revakkitabevi.com>

Adres: Aziz Mahmut Hüdayi Mahallesi

Tepsi Fırın Sokak. Şifa Apt. 12/3

Üsküdar, İstanbul

Tel: 0216 342 47 97

E-mail: info@revakkitabevi.com

PEYGAMBER'İN ATALARI

Hz. Hâşim & Hz. Abdülmuttalib

Hz. Abdullah & Hz. Ebû Tâlib

Ali Asgar Yûnisiyân

Mütercim

Muhammed Mehdi Çağlayan

Revak Kitabevi

İstanbul, 2020

[Mühendis] Ali Asgar Yûnisiyân (1951-): Tahran'da doğmuştur. 1975 yılında Sanat-ı Şerif Üniversitesi Mühendislik Bölümü'nden mezun olduktan sonra, aynı üniversitede hocalık yapmaya başlamıştır. Kısa bir süre Atom Enerjisi Kurumu'nda görev almış, ardından Meşhed'deki Firdevsî Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak çalışmalarına devam etmiştir. Bir yandan da İslâmî araştırmalarda bulunan Yûnisiyân, bu sahada pek çok eser kaleme almıştır. Eserlerinden bazıları şunlardır: *Fâtîme Veliyyetullâh*, *Menâkıbu'l-Ebrâr*, *Câygâh-i Gadîr der İslâm*.

İçindekiler

Yayıncının Takdimi / i

Giriş / 1

I. Hz. Hâşim / 3

Nübüvvet Nuru / 7

Yahudiler / 8

Evliliği / 10

Vasiyetleri / 12

İrtihâli / 13

II. Hz. Abdülmuttalib / 17

Suikast / 20

Görevler ve Emanetler / 22

Fetret Devrinde İlâhî Hücet / 23

İmânı / 24

Vasıfları / 25

Zemzem Kuyusu / 28

Ebrehe'nin Mekke'ye Hücumu / 29

Nübüvvet Nuru / 31

III. Hz. Abdullah / 33

Doğumu / 36

Peygamber'in Atalarının İmânı / 37

Hz. Abdullah'ın Kurban Edilmesi / 41

Evliliği / 48

Seyf bin Zî-Yezen'in Haberi / 57

Vefatı / 60

Peygamber'in Doğumu / 61

IV. Hz. Ebû Tâlib / 63

Allah'ın Büyük Velîsi / 65

Risâletten Önce Hz. Ebû Tâlib / 69

Hz. Hatice'yi İsteme / 74

Risâlet ve Ebû Tâlib / 76

Vasiyeti / 89

Vefatı / 91

İmânı / 94

Yayıncının Takdimi

Cenâb-ı Hakk, insanı kendi zâtına muhatap tutmuş, mahlûkat içinde yalnız insana ünsiyet tâci giydirmiştir. Bazı insanlar, dünyaya geldikten sonra kemâlât kazanıp o tâci başlarına takmışlar, bazıları da Allah'ın hikmeti iktizası, o tâc ile doğmuşlardır. Hz. Muhammed'in ataları, ünsiyet tâci ile doğmuş mukaddes bir hânedanın mensupları olup; Allah'ın öz eliyle diktiği bir ağacın gövdesi ve dalları mesabesindeyler. Bu kudsî ağacın meyvesi de Hz. Muhammed ve Ehlibeyt'idir.

Ne yazık ki bu konu hakkındaki bilgiler, kaynaklarda dağınık bir şekilde bulunmaktadır. Ali Asgar Yûnisiyân'ın çalışmasında, Muhammedî ve Alevî nûrun tarih boyunca nasıl bir seyir izlediği ve bu müstesna aileye nasıl intikal ettiği hakkında orijinal bilgiler yer almaktadır. Daha önce Yûnisiyân'ın "*Niyâkân-ı Nübüvvet ve İmâmet*" adlı eserinden seçtiğimiz bazı bölümleri tercüme ederek "*Ehlibeyt'in Anneleri*" adıyla yayınlamıştık. Bu kitapta da, aynı eserden seçtiğimiz bazı bölümleri tercüme ederek, Hz. Hâşim, Hz. Abdülmuttalib, Hz. Abdullah ve Hz. Ebû Tâlib'in hayatlarını "*Peygamber'in Ataları*" adıyla yayına hazırladık.

*Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin
ve alâ ecdâdihî ve Ehlibeytihi ve evlâdihî.*

*Allah'ın salât ve selâmı, Kâinâtın Efendisi Hz. Muhammed'e,
onun atalarına, Ehlibeyt'ine, âline ve evlâdına olsun.*

GİRİŞ

Kâinâtın en şerefli ve yaratılmışların iftiharî olan Hz. Hâtemü'l-Enbiya *sallallâhu aleyhi ve âlihi ve sellem*, kendi ataları hakkında şöyle buyurmuştur: “*Allahu Teâlâ, İbrahim'in evlâtlarından İsmail'i üstün kıldı. İsmail'in evlâtlarından Kenâne Oğulları'nı seçti. Kureyş'ten Hâşim Oğulları'nı ve Hâşim Oğulları'ndan da beni üstün kıldı.*”¹ Daha sonra kendi atalarını şu şekilde saymaktadır. “*Ben, Abdullah'ın oğlu Muhammed'im. Onun da ataları yukarıya doğru şöyledir: Abdülmuttalib, Hâşim, Abdü Menâf, Kusay, Kelâb, Merre, Ka'b, Luey, Gâlib, Fihri, Mâlik, Nadr, Kenâne, Huzeyme, Müdrike, İlyas, Mudar, Nizâr, Ma'd, Adnan.*”²

Adnan, Hz. Peygamber'in yirminci atasıdır ve Peygamber'in soy şeceresi, Adnan'a kadar kesindir. Fakat Adnan'dan sonrakiler ihtilafî şekilde rivâyet edilmiştir ve Hz. Peygamber buyurmuştur ki: “*Benim soyumu Adnan'a kadar sayınız. Devamını getirmeyiniz.*”³

Adnan, Kâbe'nin üzerini perde ile örten ilk kişidir.⁴ Fihri, Hz. Peygamber'in onuncu atası ve Kureyş'in babasıdır. Oğullarına “Kureşî” denilmekte, ataları “Kenânî” olarak adlandırılmaktadır.⁵ Kusay, Hz. Peygamber'in beşinci atasıdır ve Kâbe'nin binasını yenilemiştir.⁶ Şehirde bir su kuyusu açmış, hacılara ziyafet vermiş, bir bina inşa ederek burayı danışmanlık ve sorunları çözmek için bir merkez yapmıştır. Bu bina daha sonra *Dâru'n-Nedve* olarak adlan-

¹ Sem'ânî, *el-Ensâb*, c. 1, s. 48.

² Sem'ânî, *el-Ensâb*, c. 1, s. 45.

³ Şeyh Tabersî, *l'lâmu'l-Verâ*, c. 1, s. 43.

⁴ Belâzurî, *Ensâbu'l-Eşrâf*, c. 1, s. 20.

⁵ İbn Sa'd, *et-Tabakâtu'l-Kübrâ*, c. 1, s. 55.

⁶ Diyârbekrî, *Târîhu'l-Hamîs*, c. 1, s. 19.

dırılmıştır.⁷ Kâbe'nin muhafızlığı, Kusay'ın kayınpederi Huleyl Huzâî'nin elindeydi. Huleyl bu görevi kızına vasiyet etmiş ve kızı da Kusay'ın uhdesine tevdi etmiştir.⁸ Böylece Kâbe'nin anahtarları, perdedarlığı, danışmanlığı ve hacıların yedirilip içirilmesi Kusay'ın sorumluluğuna geçmiştir. Kendisinden sonra da bu görevler evlâtları tarafından yürütülmüştür.⁹

Hz. Peygamber'in atalarının her biri, kendi asırlarının nuranî kandili ve parıldayan meşalesiydi. Zamanlarındaki insanları tevhide ve insanî faziletlere yönlendirirlerdi. Bu ulvî şahsiyetlerin her birinin hayatını anlatabilmek için onlarca cilt kitap yazılması gerekir ki, şu cihana gelmiş seçkin zâtların fazilet ve azametlerinden bir nebze kaleme alınabilmiş olsun.

---

⁷ Belâzurî, *Ensâbu'l-Eşrâf*, c. 1, s. 58.

⁸ Ya'kubî, *Târîhu'l-Ya'kubî*, c. 1, s. 210.

⁹ Hudarî, *Nûru'l-Yakîn*, s. 3.

Hz. HÂŞİM

Babası: Abdü Menâf

Annesi: Âtike

Doğum tarihi: Fil Yılı'ndan 137 sene önce

Doğum yeri: Faran - Mekke

Vefatı : Fil Yılı'ndan 112 sene önce

Defnedildiği yer: Gazze - Filistin

Hz. Hâşim

Hz. Peygamber'in atalarından, yüzü ay gibi parıltıyan, güneş gibi aydınlatan, Abdü Menâf'ın oğlu Cenâb-ı Hâşim; dedelerinin bütün liyâkatının vârisi, Hz. İbrahim Halil'in vasîsi, Hanîf dinin davetçisi, hidayet meşalesi, seyyidlerin serçeşmesi, Hâşim Oğulları'nın atası ve Hâşimî hânedânının iftiharındır.

Hz. Hâşim'in asıl adı Amr, künyesi Ebu Nadle'dir. Abdü Menâf'ın büyük oğlu Hz. Hâşim, nübüvvet emanetlerinin taşıyıcısı ve babasının vasîsi idi. Hacıların su ve yemek ihtiyacını karşılıyor, ailesinin riyâsetini elinde bulunduruyordu. Annesi Âtike, Merre bin Hilâl'in kızıdır.

Hz. Hâşim, kardeşi Abdü Şems ile ikiz idi. Kardeşinden sadece birkaç lahza önce gözlerini dünyaya açmıştır. En küçük kardeşi Muttalib de, aynı anneden dünyaya gelmiştir. Diğer kardeşi Nevfel, Abdü Menâf'ın diğer eşi Vâkide'den dünyaya gelmiştir. Hz. Hâşim ve Hz. Muttalib birbirleriyle çok samimiydiler ve her ikisinin de çehreleri çok güzeldi. Bu yüzden ayın iki parçası anlamına gelen "Bedrân" lakabıyla meşhur olmuşlardır.

Bu dört kardeş, Hicaz'ın dışındaki hükümdarlarla irtibat kurmak, başka topraklara seferler düzenlemek için anlaşmalar yapmak ve Hicaz'ın dış dünyayla ilişkilerini sağlamak için çok çalışmışlardır. Hz. Hâşim; Şam, Roma imparatorları ve Gussan padişahları ile görüşmüş; yapılacak anlaşmaların içeriklerini düzenlemiştir.¹⁰ Muttalib, Yemen ve Hemyer sultanlarıyla görüşmüş ve anlaşmalar imzalamıştır. Abdü Şems, Habeş kralı Necaşî ile; Nevfel de İran padişahı Kisra ile Medain şehrinde siyasî ve ticarî anlaşmalar imzalamışlardır. Dört kardeşin yapmış oldukları icraatlardan dolayı kendilerine, "yol açanlar, işleri

¹⁰ İbn Esîr, *el-Kâmil fi't-Târîh*, c. 2, s. 16.

HZ. ABDÜLMUTTALİB

Babası: Hâşim

Annesi: Selma

Doğum tarihi: Fil Yılı'ndan 112 sene önce

Doğum yeri: Yesrib/Medine

Vefatı: 17 Cemâziye'l-Evvel, Fil Yılı'ndan 7 sene sonra

Defnedildiği yer: Hacun (Cennetü'l-Muallâ) - Mekke

Hz. Abdülmuttalib

Hz. Abdülmuttalib, nübüvvet ve velâyet nurunu birlikte taşıyan son zâttı. Hz. Peygamber'in ataları, Hz. Âdem'den Hz. Abdülmuttalib'e kadar, nübüvvet ve velâyet nurunun hâmilleri idiler. Abdülmuttalib'den sonra bu iki nur birbirinden ayrılmıştır. Nübüvvet nuru Abdülmuttalib'den oğlu Abdullah'a, velâyet nuru da diğer oğlu Ebû Tâlib'e intikal etmiştir.

Hz. Hâşim'in oğlu Hz. Abdülmuttalib, babasının vefatından sonra dünyaya gözlerini açmıştır. Hz. Hâşim'in "Amr" ismine nispetle oğluna "Âmir" adını vermişlerdir.⁴⁰ Başında bir tutam beyaz saçla doğduğu için de "Şeybe" lakabını almıştır.⁴¹ Daha sonraları, eşsiz şahsiyeti ve azametinden dolayı "Şeybetü'l-Hamd" lakabıyla meşhur olmuştur.⁴²

Cenâb-ı Hâşim'in vasiyeti gereğince hanımı Hz. Selma, oğlunun doğduğunu herkesten gizlemeye çalışmış ve bu yüzden hiçbir kadından doğum için yardım almamıştır. Hz. Selma şöyle söylemiştir: "Oğlum dünyaya geldiği zaman, çok parlak bir nur belirdi, evi aydınlattı ve gökyüzünün derinliklerine kadar uzandı. O nur, Hz. Muhammed'in nuruydu."⁴³

Şeybe/Abdülmuttalib iki aylık olduğunda, Yesrib/Medine Yahudileri durumdan haberdar olmuş ve onu görmeye giderek, nefret dolu bakışlarla bebeği süzmüşlerdir. Bu geliş ve gidişlerde, annesi Hz. Selma bebeği çok iyi bir şekilde koruyup kollamış ve hiç kimseye itimat etmemiştir.⁴⁴ Şeybe yedi yaşına geldiğinde, amcası Hz. Muttalib'e

⁴⁰ İbn Hişâm, *es-Sîretü'n-Nebeviyye*, c. 1, s. 263.

⁴¹ Taberî, *Târihu'l-Ümem ve'l-Mülük*, c. 2, s. 177.

⁴² Belâzurî, *Ensâbu'l-Eşrâf*, c. 1, s. 71.

⁴³ Allâme Meclisî, *Bihâru'l-Envâr*, c. 15, s. 59.

⁴⁴ Allâme Meclisî, *Bihâru'l-Envâr*, c. 15, s. 59.

HZ. ABDULLAH

Babası: Abdülmuttalib

Annesi: Fâtîme bint Amr

Doğum tarihi: Fil Yılı'ndan 25 sene önce

Doğum yeri: Mekke

Vefatı: Fil Yılı

Defnedildiği yer: Dâru'n-Nâbiğa - Medine

Hz. Abdullah

Hz. Abdullah, manevî kemâlâtı ve kendine has özellikleri ile Abdülmuttalib'in en çok sevilen çocuğuydu. Annesi Fâtîme, Amr bin Âiz bin İmrân bin Mahzûm'un kızı olup, Hz. Peygamber'in nesep silsilesinde bulunan beş Fâtîme'den biridir. Ebû Tâlib, Zübeyr ve Abdülmuttalib'in beş kızı, bu hanımdan dünyaya gelmiştir. Kaynaklarda Hz. Abdullah'ın künyesi *Ebû Kusem*,⁸⁷ *Ebu Muhammed* ve *Ebû Ahmed*; lakabı ise "*Zebîh*" yani kurban edilen şeklinde geçmektedir.⁸⁸ Hz. Abdullah'ın tüm İslâm mezhepleri tarafından kabul edilen zâhirî hasletlerinden biri, yüzünde parılayan nurdur. Câfer Sübhânî bu konuda şöyle yazmaktadır:

Tarihî kaynaklarda, Abdullah'ın yüzünde nübüvvet nurunun parladığını bildiren rivâyetleri görmekteyiz. Ayrıca kuraklık zamanlarında Abulmuttalib'in, oğlu Abdullah'ın elinden tutarak dağın tepesine çıkıp, oğlunun yüzündeki nübüvvet nurunu vesile kılarak Allah'tan rahmet niyâz ettiğini okumaktayız. Hem Sünnî hem de Şîî araştırmacılar tarafından kaleme alınan bu bahiste, biz de aksini iddia eden bir kaynak görmedik.⁸⁹

---

⁸⁷ Kusem, çok fazla yardım ve ihsan eden anlamına gelmektedir. (*el-Müncid*) "Peygamber'in isimlerinden birisi de Kusem'dir ve iki mânâsı vardır. Birincisi, ihsan etmektir. Rasûl-i Ekrem, yağmur bulutlarından daha kerim ve denizlerden daha cömertti. Diğer mânâsı ise, cem etmek yani bir araya toplamaktır. Buradaki maksat, bütün yüce vasıfların, güzel hasletlerin, üstün faziletlerin Rasûlullah'ta toplandığıdır." *Keşfü'l-Ğumme fi Ma'rifeti'l-Eimme*, c. 1, s. 13.

⁸⁸ Muhammed İbrahim Âyetî, *Târîh-i Peyâmber-i İslâm*, s. 51.

⁸⁹ Sübhânî, *Fürûğ-i Ebediyyet*, c. 1, s. 114.

Hz. Ebû Tâlib

Babası: Abdülmuttalib

Annesi: Fâtîme bint Amr bin Âiz bin İmrân

Doğum tarihi: Fil Yılı'ndan 37 sene önce

Doğum yeri: Mekke

Vefatı: Risâlet'in 10. yılı (26 Receb)

Defnedildiği yer: Hacun (Cennetü'l-Muallâ) - Mekke

Hz. Ebû Tâlib

Allah'ın Büyük Velîsi

Rasûlullah, Câbir bin Abdullah Ensarî'ye şöyle buyurmuştur:

Ey Câbir! Ebû Tâlib zamanında, Ali henüz annesinin karnında değilken, Müsrem bin Ru'ayb bin Şiknâm adında bir rahip yaşardı. Yüz doksan yıl boyunca Allah'a ibadet etmiş ve ondan başkasından bir şey istememişti. Bir gün Allah'tan, velîlerinden birini kendisine göstermesini istedi ve Allah da Ebû Tâlib'i onun yanına gönderdi. Müsrem, Ebû Tâlib'i görünce ayağa kalktı ve onu başından öptü. Onu yanına oturtarak, "Allah sana rahmet etsin, sen kimsin?" diye sordu. Ebû Tâlib, "Tehâme'den biriyim." dedi. "Tehâme'nin hangi bölgesindensin?" diye sordu. "Mekke'denim." dedi. "Mekke'nin hangi hânedânındansın?" diye sordu. "Abdü Menâf hânedânımdanım." dedi. "Onların hangi ailesindensin?" diye sordu. Ebû Tâlib, "Hâşim ailesindenim." dedi. Rahip yerinden kalkıp, tekrar Ebû Tâlib'in başından öperek, "Allah'a şükürler olsun ki bana inayet etti. Velîsini göstermeden canımı almadı." dedi ve şunları ekledi: "Müjdeler olsun sana! Allah Teâlâ bana bir ilham verdi ve içinde senin için bir müjde var." dedi. Ebû Tâlib, "O müjde nedir?" diye sordu. Rahip şöyle cevap verdi: "Senin sulbünden bir çocuk dünyaya gelecek ve o, Allah'ın velîsi, müminlerin emîri ve Allah Rasûlü'nün vasîsi olacak. O oğlunu gördüğün zaman, benim selâmımı ona ilet ve de ki: 'Müsrem'in sana selâmı var. O, Allah'tan başka bir ilâhın olmadığına, Muhammed'in onun kulu ve elçisi olduğuna, senin de onun hak vasîsi olduğuna şeha-